

[Uwe Jensen (Ribe a.)]

benhårde realitet, når det gælder hensynet til at være konkurrencedygtig med de vestlige nabostater.

Følger man derfor den traditionelle metode og giver løntillæg på papiret på 2 kr. i timen, skal vareprisen forhøjes mindst tilsvarende. Men lønnen for arbejderen går kun op med 1 kr. i timen, for skattevæsenet får den anden krone. Får vi nu en skattefri bundgrænse på 17.100 kr., vil alle lønninger stige. Så vort forslag her er ikke bare et skatteforslag, men den bedste løsning på overenskomstssituationen på arbejdsmarkedet. Man kan godt sige, at det er hovednøglen til løsningen, for den traditionelle løsning med bare at forøge virksomhedernes omkostninger vil resultere i øget arbejdsløshed. Når hovednøglen nu er lønfremgang gennem skattelettelse, kan organisationerne ikke klare overenskomstssituationen, for de kan ikke ændre skattelovene. Det kan kun folketinget.

Derfor kan jeg kun henstille til de ansvarsbevidste partier i salen, at man bakker op omkring dette lovforslag. Løsningen er simpelt hen højere løn gennem lavere skat.

Jeppe Kristensen (V):

Folketinget har i de sidste 10 timer drøftet forslaget, som skal løse arbejdsmarkedets problemer. Drøftelserne har vist, at oppositionen ikke har andre og bedre forslag, som kan vinde tilslutning her i tinget. Derfor må konklusionen være, at lovforslag nr. L 196–L 202 er nøglen til at undgå kaos i Danmark. Derfor er lovforslag nr. L 191 og L 194, som fremskridtspartiet har fremsat, overflødige i den øjeblikkelige situation, og jeg skal derfor ikke tage tingets tid med nærmere kommentarer.

Hagen Hagensen (KF):

Større løn gennem mindre skat. Enige fra vort partis side. Det er allerede sagt i dag af vores partis ordfører, hr. Poul Schlüter, under den lange debat, der har været, at vi også ønsker reallønnen bevaret gennem et større lønmodtagerfradrag som kompensation for de dyrtidsportioner, som man måtte give afkald på i så fald. Jeg skal blot nøjes med at henvise til de bemærkninger, der er gjort om det, og i øvrigt sige, at vi mange gange før har markeret, hvorledes vi mener man kunne skabe en større realløn og for resten også en

større realindkomst eller bevare den ved at sænke skatterne, men det kræver naturligvis, at der skal offentlige besparelser til. Lovforslag nr. L 191 er løstrevet fra en større sammenhæng, som er nødvendig, hvis vi skal til at tage disse forhold op.

I øvrigt må jeg føje til, at skulle man følge lovforslag nr. L 191, som det foreligger her, nu, så ville det skabe mange vanskeligheder for kommunerne ved deres budgetlægning, som allerede er i gang. Vi kan, som det foreligger, ikke støtte lovforslag nr. L 191.

Om lovforslag nr. L 194 skal jeg blot sige, at det materielle i det egentlig er det samme som i lovforslag nr. L 191, hvor man bare bruger personfradraget på en anden måde. Om lovforslag nr. L 194 om undgåelse af kaos her i landet må jeg i øvrigt sige: hvis det var så enkelt, at man kunne klare dette ved at sige: der må ikke være arbejdskonflikter før onsdag den 16. maj 1979 – hvor jeg dog mangler et klokkeslæt – så var det jo nok blevet klaret forinden.

Vi kan ikke på det foreliggende grundlag medvirke til disse lovforslags videre behandling.

Bollmann (CD):

Spørgsmålet om SV eller kaos er jo blevet behandlet nu i de sidste 9 timer, så CD har ikke flere kommentarer hertil.

Hvad angår den øvrige del, altså forslaget om en skattenedsættelse, har mit parti også ganske klart sagt vores mening under den foregående debat, og derfor vil vi da gerne deltage i et udvalgsarbejde om dette spørgsmål, når dette arbejde engang med tiden kommer i gang.

Jeg er i øvrigt lidt forbavset over, at ordføreren for forslagsstillerne allerede i sit første indlæg drager nogle konklusioner, før han har hørt ordførerne fra de øvrige partier.

Må jeg til slut sige, at spørgsmålet burde være taget med i regeringens oplæg, men jeg er lidt bange for, at fremskridtspartiets forslag, som det nu foreligger, ikke fremmer sagen.

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at hr. Uwe Jensen (Ribe a.) ikke talte som ordfører for forslagsstillerne, men som repræsentant for sit parti. Ordføreren får ordet til sidst, som vi plejer.